2025/1267

27.6.2025

DECIZIA (UE) 2025/1267 A PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI A CONSILIULUI

din 24 iunie 2025

de acordare de asistență macrofinanciară Republicii Arabe Egipt

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene, în special articolul 212 alineatul (2),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([1]),

întrucât:

(1) Relațiile dintre Uniune și Republica Arabă Egipt (denumită în continuare „Egipt”) sunt dezvoltate în cadrul Acordului euro-mediteraneean de instituire a unei asocieri între Comunitățile Europene și statele membre ale acestora, pe de o parte, și Republica Arabă Egipt, pe de altă parte ([2]) (denumit în continuare „Acordul de asociere”), în vigoare din 2004. Uniunea și Egiptul au adoptat cele mai recente Priorități ale parteneriatului UE-Egipt (2021-2027) în cadrul celui de al nouălea Consiliu de asociere UE-Egipt, instituit prin Acordul de asociere, din 19 iunie 2022 (denumite în continuare „prioritățile parteneriatului”). Prioritățile parteneriatului reconfirmă obiectivul comun de a aborda provocările comune cu care se confruntă Uniunea și Egiptul, de a promova interesele comune și de a garanta stabilitatea pe termen lung și dezvoltarea durabilă pe ambele maluri ale Mediteranei. Angajamentul comun față de valorile universale ale democrației, statului de drept și respectării drepturilor omului continuă să stea la baza priorităților parteneriatului, astfel cum se reflectă și în Programul indicativ multianual UE-Egipt pentru perioada 2021-2027 (denumit în continuare „PIM UE-Egipt”).

(2) Prioritățile parteneriatului reflectă angajamentul comun al Uniunii și al Egiptului de a consolida cooperarea în sprijinul „Strategiei de dezvoltare durabilă – Viziunea pentru 2030” a Egiptului și hotărârea Uniunii de a da un nou impuls consolidării parteneriatului cu vecinătatea sa sudică. În special, în concluziile Consiliului European din 10-11 decembrie 2020, Uniunea a declarat că o vecinătate sudică democratică, mai stabilă, mai verde și mai prosperă constituie o prioritate strategică. Agenda UE pentru Mediterana și Planul său economic și de investiții pentru țările din vecinătatea sudică, stabilite în Comunicarea comună a Comisiei și a Înaltului Reprezentant al Uniunii pentru afaceri externe și politica de securitate privind vecinătatea sudică din 9 februarie 2021, intitulată: „Un parteneriat reînnoit cu vecinătatea sudică: o nouă agendă pentru Mediterana” prezintă obiectivele Uniunii de a realiza o redresare și o reziliență socioeconomică durabilă și pe termen lung și de a promova dubla tranziție verde și digitală în regiune.

(3) La 17 martie 2024, Egiptul și Uniunea au decis de comun acord să își dezvolte relațiile în scopul creării unui parteneriat strategic și cuprinzător, bazat pe valorile echității, respectului și încrederii reciproce, pentru a consolida stabilitatea, pacea și prosperitatea comune.

(4) În conformitate cu prioritățile parteneriatului, Uniunea și Egiptul se angajează să asigure responsabilitatea, statul de drept, respectarea deplină a drepturilor omului și a libertăților fundamentale, precum și promovarea democrației, a egalității de gen și a egalității de șanse ca drepturi constituționale ale tuturor cetățenilor lor. Respectivele angajamente contribuie la progresul parteneriatului și la dezvoltarea durabilă socială și economică, buna guvernanță și stabilitatea socioeconomică a Egiptului. Angajamentul sporit și constructiv dintre Uniune și Egipt în ultima perioadă a deschis calea către un dialog mai semnificativ cu privire la chestiuni legate de drepturile omului. În cadrul Acordului de asociere, Subcomitetul pentru chestiuni politice, drepturile omului și democrație, chestiuni internaționale și regionale și Comitetul de asociere oferă platformele instituționale pentru schimbul de opinii cu privire la o serie de aspecte legate de drepturile omului, pe care Uniunea ar dori să le continue și să le valorifice. Îmbunătățirea viitoare constantă a situației drepturilor omului în Egipt în domenii-cheie legate de drepturile civile, politice, economice, sociale și de libertățile fundamentale, abordate în mod regulat de ambii parteneri în cadrul forurilor bilaterale și internaționale va avea un impact pozitiv asupra relațiilor dintre Uniune și Egipt.

([1]) Poziția Parlamentului European din 18 iunie 2025 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 23 iunie 2025.
([2]) JO L 304, 30.9.2004, p. 39.

(5) Asistența acordată Egiptului este finanțată în principal prin intermediul Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională – Europa globală (IVCDCI-EG) instituit în temeiul Regulamentului (UE) 2021/947 al Parlamentului European și al Consiliului ([3]). Alocarea orientativă din partea Uniunii pentru Egipt în cadrul IVCDCI-EG pentru prima perioadă (2021-2024) a PIM UE-Egipt a fost de 240 de milioane EUR. Aceasta se adaugă portofoliului de cooperare în curs, în valoare de 1,3 miliarde EUR, și altor măsuri de sprijin bugetar și de urgență ca răspuns la pandemia de COVID-19 și la războiul de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei, în valoare de 307 milioane EUR. Prioritățile parteneriatului pentru perioada 2021-2027 sunt reflectate în PIM UE-Egipt, care a fost pregătit în strânsă consultare cu toate părțile interesate relevante și care acoperă trei domenii generale: (i) economia modernă și durabilă și dezvoltarea socială; (ii) parteneriatul în politica externă și (iii) consolidarea stabilității. IVCDCI-EG înlocuiește Instrumentul european de vecinătate, în cadrul căruia asistența bilaterală acordată de Uniune Egiptului pentru perioada 2014-2020 s-a ridicat la 756 de milioane EUR.

(6) Uniunea recunoaște rolul esențial al Egiptului pentru securitatea și stabilitatea regională și are un interes major în a preveni instabilitatea economică pe termen scurt în Egipt, care ar putea avea consecințe mai ample și un impact negativ asupra peisajului geopolitic. Terorismul, criminalitatea organizată, cum ar fi traficul de ființe umane, migrația ilegală, dezinformarea și conflictele reprezintă amenințări comune la adresa securității comune și a structurii sociale a națiunilor de pe ambele maluri ale Mediteranei. Uniunea recunoaște contribuția Egiptului la abordarea unor astfel de chestiuni. În plus, securitatea energetică reprezintă una dintre cele mai presante probleme cu care se confruntă țările de pe ambele maluri ale Mediteranei. Cooperarea dintre Uniune și Egipt în domeniul energiei ar putea nu numai să constituie o sursă de prosperitate economică pentru regiune, ci și să consolideze securitatea energetică a Uniunii, prin diversificarea aprovizionării cu energie și încurajarea colaborării regionale. Prin urmare, Uniunea și Egiptul au un interes comun în consolidarea cooperării evidențiate în prioritățile parteneriatului, cu respectarea deplină a dreptului internațional, inclusiv a drepturilor omului și a dreptului internațional umanitar, precum și în ceea ce privește promovarea intereselor comune și abordarea provocărilor comune.

(7) Reamintind provocările geopolitice globale și regionale, cum ar fi criza umanitară din Gaza, rezultată în urma atacurilor teroriste ale Hamasului asupra Israelului din 7 octombrie 2023, escaladarea tensiunilor în Cornul Africii și siguranța navigării în Marea Roșie, precum și presiunea migrației provocată de conflictul din Sudan, incertitudinile legate de situația din Siria, instabilitatea din Libia, rolul Egiptului ca țară care a primit un număr mare de refugiați și migranți și importanța strategică a Egiptului ca cea mai mare țară din regiune și pilon al stabilității pentru întregul Orient Mijlociu, Uniunea s-a angajat să încheie un parteneriat strategic și cuprinzător cu Egiptul, astfel cum se subliniază în declarația comună dintre Uniune și Egipt, semnată la Cairo la 17 martie 2024 (denumită în continuare „declarația comună”).

(8) Obiectivul parteneriatului strategic și cuprinzător cu Egiptul este de a consolida relațiile politice ale Uniunii și Egiptului printr-un parteneriat strategic și de a permite Egiptului să își îndeplinească rolul-cheie de asigurare a stabilității în regiune, în Orientul Mijlociu și în Africa de Nord. Parteneriatul respectiv urmărește să contribuie la sprijinirea rezilienței macroeconomice a Egiptului și să permită punerea în aplicare a unor reforme socioeconomice ambițioase într-un mod care să completeze și să consolideze procesul de reformă prevăzut în cadrul programului Fondului Monetar Internațional (FMI) pentru Egipt. Astfel cum s-a subliniat în declarația comună, parteneriatul strategic și cuprinzător va aborda o gamă largă de măsuri de politică grupate în șase piloni de intervenție, și anume relațiile politice, stabilitatea economică, investițiile și comerțul, migrația, cooperarea în materie de securitate și de aplicare a legii, demografia și capitalul uman. Parteneriatul strategic și cuprinzător ar trebui să fie dezvoltat în conformitate cu inițiativele de la nivelul Uniunii și al statelor membre.

(9) La baza parteneriatului strategic și cuprinzător stă un pachet financiar în valoare de 7,4 miliarde EUR constând în sprijin pe termen scurt și pe termen mai lung pentru agenda de reforme macrobugetare și socioeconomice, precum și o creștere a sumelor disponibile pentru sprijinirea investițiilor în Egipt și un sprijin specific pentru punerea în aplicare a diferitelor priorități strategice, care includ, printre altele, energia din surse regenerabile și migrația. Din pachetul de sprijin face parte pachetul de asistență macrofinanciară al Uniunii, în valoare de până la 5 miliarde EUR sub formă de împrumuturi, compus din două operațiuni de asistență macrofinanciară, una pe termen scurt, de până la 1 miliard EUR, și una pe termen mediu, de până la 4 miliarde EUR. Pachetul financiar respectiv include, de asemenea, instrumente financiare, cum ar fi garanțiile și instrumentele de finanțare mixtă, menite să mobilizeze investiții publice și private, cu scopul de a genera investiții noi substanțiale cu impact economic pozitiv care pot aduce beneficii tuturor egiptenilor. Acesta va fi completat de programe de sprijinire a priorităților specifice din cadrul parteneriatului strategic și cuprinzător prin proiecte individuale și asistență tehnică puse în aplicare în cadrul IVCDCI-EG.

([3]) Regulamentul (UE) 2021/947 al Parlamentului European și al Consiliului din 9 iunie 2021 de instituire a Instrumentului de vecinătate, cooperare pentru dezvoltare și cooperare internațională - „Europa globală”, de modificare și abrogare a Deciziei nr. 466/2014/UE a Parlamentului European și a Consiliului și de abrogare a Regulamentului (UE) 2017/1601 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (CE, Euratom) nr. 480/2009 al Consiliului (JO L 209, 14.6.2021, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2021/947/oj).

(10) Situația macrobugetară a Egiptului s-a confruntat cu provocări semnificative și s-a deteriorat substanțial în ultimele luni, pe măsură ce presiunile externe s-au intensificat și datoria publică a crescut și mai mult, în timp ce riscurile substanțiale de evoluție negativă la adresa perspectivelor economice au persistat. Repercusiunile războiului de agresiune al Rusiei împotriva Ucrainei și tensiunile și conflictele geopolitice din Orientul Mijlociu au condus la ieșiri prelungite de capital și la încasări în valută străină mai scăzute, în special din cauza scăderii drastice a veniturilor din turism, a încasărilor din exploatarea canalului Suez și a producției de gaze naturale în contextul pierderii încrederii investitorilor străini. Această situație este deosebit de problematică pe fondul situației fiscale dificile a Egiptului, caracterizate de deficite bugetare constante și de ponderi ridicate și în creștere ale datoriei în PIB. În ciuda acestui context extern dificil, în 2024 Egiptul a fost în măsură să pună în aplicare reforme, cum ar fi unificarea cursurilor de schimb și realizarea de progrese în ceea ce privește înăsprirea politicii monetare, pentru a contribui la menținerea stabilității macroeconomice.

(11) Situația economică și financiară a Egiptului a fost sprijinită prin mai multe programe de plată ale FMI începând din 2016. Acestea sunt un mecanism de finanțare extinsă cu o durată de trei ani, în valoare de 12 miliarde USD, adoptat în 2016, asistență financiară de urgență în cadrul Instrumentului de finanțare rapidă în valoare de 2,8 miliarde USD, adoptat în 2020, un acord stand-by pe un an în valoare de 5,2 miliarde USD, adoptat în 2020, și un mecanism de finanțare extinsă cu o durată de patru ani, în valoare de 3 miliarde USD, adoptat în 2022 și majorat la 8 miliarde USD în 2024). Egiptul a depus eforturi considerabile de reformă în prima parte a colaborării sale cu FMI în perioada 2016-2021. Reformele au inclus o devalorizare semnificativă a monedei, însoțită de reforme ale politicii monetare axate pe un interval țintă al inflației. Reforma subvențiilor pentru combustibili a fost însoțită de o consolidare semnificativă a unui sistem specific de transfer social. Gestionarea finanțelor publice a fost consolidată prin dezvoltarea unor strategii de gestionare a veniturilor și a datoriei pe termen mediu. Autoritățile egiptene au început, de asemenea, să îmbunătățească guvernanța întreprinderilor de stat.

(12) După adoptarea, în decembrie 2022, a unui program de monitorizare al FMI, progresele în materie de reformă au fost mai puțin vizibile, deși Egiptul a pus în aplicare măsuri pentru a asigura condiții de concurență echitabile între întreprinderile publice și cele private prin intermediul unei legi de eliminare a privilegiilor fiscale ale întreprinderilor deținute de stat, însoțită totuși de excepții motivate de securitatea națională, și prin adoptarea unei politici în materie de proprietate de stat, care vizează reducerea prezenței statului în economie, care rămâne mare și continuă să fie o sursă de distorsiuni, în pofida progreselor recente limitate, și clarificarea logicii implicării continue a statului în anumite sectoare strategice. Cu toate acestea, Egiptul nu și-a pus în aplicare angajamentul de a face moneda flexibilă în mod durabil în 2023, ceea ce a condus la coexistența unui curs de schimb oficial în mare măsură stabil și a unei substanțiale piețe valutare paralele cu un curs de schimb foarte depreciat și volatil. Respectiva fragmentare a afectat puternic investițiile străine și activitatea economică internă.

(13) Egiptul a reluat dialogul cu FMI la începutul anului 2024 și a ajuns la un acord la nivel tehnic la 6 martie 2024 cu privire la un program revizuit aferent mecanismului de finanțare extinsă, care s-a majorat până la 8 miliarde USD. Noul program a fost adoptat printr-o decizie a Consiliului director al FMI la 29 martie 2024 și urmărește să abordeze următoarele domenii: (i) flexibilitatea credibilă a cursului de schimb; (ii) înăsprirea durabilă a politicii monetare; (iii) consolidarea fiscală pentru a menține sustenabilitatea datoriei; (iv) un nou cadru pentru reducerea cheltuielilor cu infrastructura; (v) asigurarea unor niveluri adecvate de cheltuieli sociale pentru a proteja grupurile vulnerabile, inclusiv împotriva creșterii costului vieții și a prețului energiei; și (vi) punerea în aplicare a politicii privind proprietatea statului și a reformelor în vederea asigurării unor condiții de concurență echitabile cu scopul de a promova dezvoltarea sectorului privat în economie. Alături de semnarea acordului la nivel tehnic, Egiptul a pus în aplicare, de asemenea, un sistem de curs de schimb flexibil și a majorat rata de referință a dobânzii a băncii centrale cu 600 de puncte de bază, în conformitate cu prioritățile programului FMI. În decembrie 2024 s-a ajuns la un acord la nivel tehnic cu privire la cea de a patra evaluare a programului de reformă economică al Egiptului, iar Consiliul director al FMI a finalizat evaluarea în martie 2025.

(14) Având în vedere înrăutățirea situației economice și a perspectivelor economice afectate de riscuri substanțiale de evoluție negativă legate de șocurile externe în curs, Egiptul a solicitat asistență macrofinanciară complementară din partea Uniunii la 12 martie 2024.

(15) Ținând cont de faptul că Egiptul este o țară care face obiectul politicii europene de vecinătate, ea trebuie să fie considerată eligibilă pentru a beneficia de asistență macrofinanciară din partea Uniunii.

(16) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să fie un instrument excepțional de sprijin necondiționat și fără o alocare specială pentru balanța de plăți, care vizează satisfacerea nevoilor imediate de finanțare externă ale Egiptului și ar trebui să stea la baza punerii în aplicare a unui program de politică care să conțină măsuri ferme imediate de ajustare și de reformă structurală, menite să îmbunătățească poziția balanței de plăți a Egiptului.

(17) Având în vedere că în Egipt există încă un deficit rezidual semnificativ de finanțare externă pentru balanța de plăți, în plus față de resursele furnizate de FMI și de alte instituții multilaterale și partenerii regionali, se consideră că asistența macrofinanciară pe care Uniunea ar urma să o furnizeze Egiptului este un răspuns adecvat, în actualele circumstanțe excepționale, la solicitarea Egiptului adresată Comisiei de a sprijini stabilizarea economică, alături de programul FMI. Pachetul de asistență macrofinanciară al Uniunii în valoare de 5 miliarde EUR, inclusiv asistența macrofinanciară de până la 4 miliarde EUR în temeiul prezentei decizii, urmărește să sprijine stabilizarea economică și agenda reformelor structurale din Egipt, completând resursele puse la dispoziție în cadrul programului FMI. Prima parte a pachetului, un împrumut de asistență macrofinanciară în valoare de 1 miliard EUR, a fost plătită în decembrie 2024, în urma unei evaluări pozitive din partea Comisiei.

(18) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să aibă drept scop sprijinirea restabilirii unei situații de finanțare externă sustenabile pentru Egipt, sprijinind astfel dezvoltarea sa economică și socială. Prin promovarea stabilității și prosperității în vecinătatea sa, furnizarea de asistență macrofinanciară din partea Uniunii către Egipt ar putea contribui, de asemenea, la creșterea economică și reziliența economică a Uniunii.

(19) Stabilirea cuantumului asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să se bazeze pe o evaluare cantitativă completă a nevoilor reziduale de finanțare externă ale Egiptului și ar trebui să ia în considerare capacitatea Egiptului de autofinanțare, în special rezervele internaționale puse la dispoziția sa. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii face parte dintr-un efort comun internațional care completează într-o manieră eficace programele și resursele furnizate de FMI și de Banca Mondială. La stabilirea cuantumului asistenței ar trebui să se ia în considerare, de asemenea, contribuțiile financiare preconizate din partea donatorilor multilaterali și necesitatea de a asigura o repartizare echitabilă a sarcinii între Uniune și alți donatori, precum și aplicarea anterioară a celorlalte instrumente de finanțare externă ale Uniunii în Egipt și valoarea adăugată a implicării Uniunii în general în Egipt.

(20) Comisia ar trebui să se asigure că asistența macrofinanciară din partea Uniunii este conformă, din punct de vedere juridic și al conținutului, cu principiile esențiale și cu obiectivele diferitelor domenii ale acțiunii externe, cu măsurile adoptate referitor la domeniile respective și cu alte politici relevante ale Uniunii și cu valorile acesteia, cum ar fi democrația, drepturile omului și statul de drept.

(21) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să sprijine politica externă a Uniunii față de Egipt. Comisia și Serviciul European de Acțiune Externă (SEAE) ar trebui să lucreze în strânsă colaborare pe parcursul operațiunii de asistență macrofinanciară pentru a coordona politica externă a Uniunii și a asigura coerența acesteia.

(22) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să susțină angajamentul Egiptului de a promova valorile pe care le împărtășește cu Uniunea, printre care democrația, statul de drept, buna guvernanță, respectarea drepturilor omului, dezvoltarea durabilă și reducerea sărăciei, precum și angajamentul său față de principiile schimburilor comerciale deschise, bazate pe norme și echitabile.

(23) O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii către Egipt ar trebui să fie aceea ca Egiptul să facă în continuare pași concreți, credibili și palpabili către respectarea mecanismelor democratice efective, printre care și un sistem parlamentar pluripartit, și a statului de drept și către garantarea respectării drepturilor omului. În plus, obiectivele specifice ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii ar trebui să consolideze eficiența, transparența și responsabilitatea sistemelor de gestionare a finanțelor publice, guvernanța și supravegherea sectorului financiar în Egipt și să promoveze reformele structurale care au ca scop sprijinirea creșterii economice sustenabile și favorabile incluziunii, crearea de locuri de muncă decente și consolidarea bugetară. Comisia și SEAE ar trebui să monitorizeze periodic îndeplinirea condiției prealabile respective și realizarea obiectivelor respective.

(24) Stabilirea unei legături între asistența macrofinanciară din partea Uniunii și un program de plăți efectuate în grafic al FMI, care să aibă un cadru macrobugetar serios și să prevadă o analiză riguroasă a sustenabilității datoriei, oferă asigurări privind capacitatea de rambursare a Egiptului. În plus, pentru a se asigura că interesele financiare ale Uniunii în legătură cu asistența macrofinanciară din partea Uniunii sunt protejate eficient, Egiptul ar trebui să adopte măsuri corespunzătoare privind prevenirea și combaterea fraudei, a corupției și a oricăror alte abateri legate de respectiva asistență. Este esențial să se gestioneze transparent fondurile alocate în cadrul asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În plus, un acord de împrumut care urmează să fie încheiat între Comisie și autoritățile egiptene ar trebui să conțină dispoziții care să autorizeze Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) să efectueze investigații, inclusiv verificări și inspecții la fața locului, în conformitate cu dispozițiile și procedurile prevăzute în Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([4]) și în Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului ([5]), să autorizeze Comisia și Curtea de Conturi să efectueze audituri și Parchetul European să își exercite competențele în ceea ce privește furnizarea de asistență macrofinanciară din partea Uniunii pe parcursul și după încheierea perioadei de disponibilitate a asistenței respective.

(25) Punerea la dispoziție a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii nu afectează competențele de autoritate bugetară ale Parlamentului European și ale Consiliului.

(26) Cuantumurile provizionului necesar pentru asistența macrofinanciară sub formă de împrumuturi ar trebui să fie în concordanță cu creditele bugetare prevăzute în cadrul financiar multianual.

(27) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui gestionată de către Comisie. Pentru a asigura faptul că Parlamentul European și Consiliul pot să urmărească punerea în aplicare a prezentei decizii, Comisia ar trebui să le informeze periodic cu privire la evoluțiile înregistrate în ceea ce privește asistența și să le furnizeze documentele relevante.

(28) Raportul anual privind punerea în aplicare a prezentei decizii ar trebui să conțină informații despre pașii concreți, palpabili și credibili făcuți de Egipt către respectarea mecanismelor democratice efective, printre care și un sistem parlamentar pluripartit, și a statului de drept, și către respectarea drepturilor omului.

(29) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentei decizii, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([6]).

(30) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii ar trebui să facă obiectul unor condiții de politică economică, care urmează a fi stabilite într-un memorandum de înțelegere. În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare și din motive de eficiență, Comisia ar trebui să fie abilitată să negocieze astfel de condiții cu autoritățile egiptene, sub supravegherea comitetului reprezentanților statelor membre, în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011. În temeiul Regulamentului (UE) nr. 182/2011, procedura de consultare ar trebui să se aplice, ca regulă generală, tuturor cazurilor care nu sunt prevăzute în regulamentul menționat. Având în vedere impactul potențial semnificativ al asistenței în valoare de peste 90 de milioane EUR, este oportun ca pentru operațiunile care depășesc respectivul prag să se utilizeze procedura de examinare prevăzută de Regulamentul (UE) nr. 182/2011. Luând în considerare cuantumul asistenței macrofinanciare din partea Uniunii către Egipt, procedura de examinare respectivă ar trebui să se aplice adoptării memorandumului de înțelegere și oricărei reduceri, suspendări sau anulări a asistenței respective.

([4]) Regulamentul (UE, Euratom) nr. 883/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 11 septembrie 2013 privind investigațiile efectuate de Oficiul European de Luptă Antifraudă (OLAF) și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 1073/1999 al Parlamentului European și al Consiliului și a Regulamentului (Euratom) nr. 1074/1999 al Consiliului (JO L 248, 18.9.2013, p. 1, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2013/883/oj).

([5]) Regulamentul (Euratom, CE) nr. 2185/96 al Consiliului din 11 noiembrie 1996 privind controalele și inspecțiile la fața locului efectuate de Comisie în scopul protejării intereselor financiare ale Comunităților Europene împotriva fraudei și a altor abateri (JO L 292, 15.11.1996, p. 2, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/1996/2185/oj).

([6]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2011/182/oj).

(31) Întrucât obiectivul prezentei decizii, și anume acela de a răspunde nevoii de finanțare externă a Egiptului, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană. În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezenta decizie nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

(32) Pentru a permite acordarea promptă a asistenței macrofinanciare către Egipt, prezenta decizie ar trebui să intre în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*,

ADOPTĂ PREZENTA DECIZIE:

Articolul 1

(1) Uniunea pune la dispoziția Egiptului o asistență macrofinanciară sub formă de împrumuturi cu o valoare maximă de 4 miliarde EUR (denumită în continuare „asistența macrofinanciară din partea Uniunii"), cu scopul de a sprijini stabilizarea economică a Egiptului și un program consistent de reforme. Punerea la dispoziție a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este condiționată de adoptarea de către Parlamentul European și de către Consiliu a bugetului Uniunii pentru anul relevant. Asistența macrofinanciară din partea Uniunii contribuie la acoperirea nevoilor Egiptului legate de balanța de plăți, astfel cum au fost identificate în programul FMI.

(2) Pentru a finanța asistența macrofinanciară din partea Uniunii, Comisia este împuternicită, în numele Uniunii, să împrumute fondurile necesare de pe piețele de capital sau de la instituții financiare și să le împrumute mai departe Egiptului.

(3) Acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este gestionată de Comisie, în conformitate cu acordurile sau înțelegerile încheiate între FMI și Egipt și cu principiile și obiectivele-cheie ale reformelor economice stabilite în Acordul de asociere.

Comisia informează periodic Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluția asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv în legătură cu plățile din aceasta, și furnizează instituțiilor respective documentele relevante în timp util.

(4) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii se pune la dispoziție timp de doi ani și jumătate începând din prima zi de la intrarea în vigoare a memorandumului de înțelegere menționat la articolul 3 alineatul (1).

(5) În cazul în care nevoile de finanțare ale Egiptului scad considerabil în perioada de plată a asistenței macrofinanciare din partea Uniunii comparativ cu previziunile inițiale, Comisia, hotărând în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), reduce valoarea asistenței, o suspendă sau o anulează.

Articolul 2

(1) O condiție prealabilă pentru acordarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii este ca Egiptul să facă în continuare pași concreți și credibili către respectarea mecanismelor democratice efective, printre care și un sistem parlamentar pluripartit, și a statului de drept și către garantarea respectării drepturilor omului.

(2) Comisia și SEAE monitorizează îndeplinirea condiției prealabile prevăzute la alineatul (1) pe parcursul întregului ciclu de viață al asistenței macrofinanciare din partea Uniunii.

(3) Alineatele (1) și (2) de la prezentul articol se aplică în conformitate cu Decizia 2010/427/UE a Consiliului ([7]).

([7]) Decizia 2010/427/UE a Consiliului din 26 iulie 2010 privind organizarea și funcționarea Serviciului European de Acțiune Externă (JO L 201, 3.8.2010, p. 30, ELI: http://data.europa.eu/eli/dec/2010/427/oj).

Articolul 3

(1) Comisia, în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 7 alineatul (2), convine cu autoritățile egiptene asupra unor condiții de politică economică și financiare clar definite, axate pe reforme structurale și pe finanțe publice solide, în funcție de care urmează să fie acordată asistența macrofinanciară din partea Uniunii. Condițiile de politică economică și financiare respective se stabilesc într-un memorandum de înțelegere, care cuprinde un calendar pentru îndeplinirea condițiilor respective. Condițiile de politică economică și financiare respective sunt corelate cu acordurile sau înțelegerile menționate la articolul 1 alineatul (3), inclusiv cu programele de reformă structurală și de ajustare macroeconomică implementate de Egipt cu sprijinul FMI.

(2) Condițiile de politică economică și financiare menționate la alineatul (1) vizează în special creșterea eficienței, a transparenței și a responsabilității sistemelor de gestionare a finanțelor publice din Egipt, inclusiv în ceea ce privește utilizarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. Progresele înregistrate cu privire la deschiderea reciprocă a piețelor, inclusiv pentru întreprinderile mici și mijlocii, dezvoltarea schimburilor comerciale bazate pe norme și echitabile, dezvoltarea durabilă, buna administrare, precum și alte priorități în contextul politicii externe a Uniunii trebuie să fie, de asemenea, luate în considerare în mod corespunzător în momentul elaborării măsurilor de politică. Comisia monitorizează periodic progresele înregistrate de Egipt pentru atingerea obiectivelor respective.

(3) Condițiile financiare detaliate ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii se stabilesc într-un acord de împrumut care urmează să fie încheiat între Comisie și autoritățile egiptene în conformitate cu articolul 223 din Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului ([8]) (denumit în continuare „Regulamentul financiar") (denumit în continuare „acordul de împrumut").

(4) Comisia verifică periodic dacă sunt îndeplinite în continuare condițiile menționate la articolul 4 alineatul (3) primul paragraf, inclusiv dacă politicile economice ale Egiptului sunt în conformitate cu obiectivele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În scopul respectivei verificări, Comisia acționează în strânsă coordonare cu FMI și cu Banca Mondială și, dacă este necesar, cu Parlamentul European și cu Consiliul.

Articolul 4

(1) Sub rezerva respectării condițiilor prevăzute la alineatul (3) primul paragraf, asistența macrofinanciară din partea Uniunii este pusă la dispoziție de către Comisie în tranșe. Mărimea fiecăreia dintre tranșele respective se stabilește în memorandumul de înțelegere. O tranșă poate fi plătită în una sau mai multe sub-tranșe.

(2) Cuantumurile asistenței macrofinanciare din partea Uniunii acordate sub formă de împrumuturi se provizionează, dacă este cazul, în conformitate cu Regulamentul (UE) 2021/947.

(3) Comisia decide punerea la dispoziție a tranșelor sub rezerva îndeplinirii condițiilor următoare:

(a) condiția prealabilă prevăzută la articolul 2 alineatul (1);

(b) o implementare continuă și satisfăcătoare a unui program de politici care conține măsuri ferme de ajustare și de reformă structurală, sprijinite de un mecanism de creditare fără caracter prudențial al FMI; și

(c) implementarea satisfăcătoare a condițiilor de politică economică și financiare convenite în memorandumul de înțelegere.

Eliberarea celei de a doua tranșe nu se realizează, în principiu, mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a primei tranșe. Eliberarea celei de a treia tranșe nu se realizează, în principiu, mai devreme de trei luni de la punerea la dispoziție a celei de a doua tranșe.

(4) În cazul în care condițiile stabilite la alineatul (3) primul paragraf nu sunt îndeplinite, Comisia suspendă temporar sau anulează plata asistenței macrofinanciare din partea Uniunii. În astfel de cazuri, Comisia informează fără întârziere Parlamentul European și Consiliul cu privire la motivele respectivei suspendări sau anulări.

([8]) Regulamentul (UE, Euratom) 2024/2509 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 septembrie 2024 privind normele financiare aplicabile bugetului general al Uniunii (JO L, 2024/2509, 26.9.2024, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2024/2509/oj).

(5) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii se plătește Băncii Centrale a Egiptului. Sub rezerva dispozițiilor convenite prevăzute în memorandumul de înțelegere, care includ o confirmare a nevoilor reziduale de finanțare bugetară, Banca Centrală a Egiptului poate transfera fondurile Uniunii către Ministerul de finanțe al Egiptului, în calitate de beneficiar final.

Articolul 5

(1) Pentru a finanța asistența macrofinanciară din partea Uniunii acordată sub formă de împrumuturi, Comisia este împuternicită să împrumute, în numele Uniunii, fondurile necesare de pe piețele de capital sau de la instituții financiare, în conformitate cu articolul 224 din Regulamentul financiar.

(2) Comisia încheie un acord de împrumut menționat la articolul 3 alineatul (3) pentru suma menționată la articolul 1. Acordul de împrumut stabilește perioada de disponibilitate și condițiile detaliate ale asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, inclusiv în ceea ce privește sistemele de control intern. Egiptul restituie împrumutul, care se acordă în condiții care permit restituirea acestuia pe o perioadă lungă, și includ o posibilă perioadă de grație. Durata maximă a împrumutului este de 35 de ani.

(3) Comisia informează Parlamentul European și Consiliul cu privire la evoluțiile operațiunilor menționate la alineatul (2).

Articolul 6

(1) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii este implementată în conformitate cu Regulamentul financiar.

(2) Asistența macrofinanciară din partea Uniunii se implementează prin gestiune directă.

(3) Înainte de implementarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, Comisia evaluează printr-o evaluare operațională fiabilitatea mecanismelor financiare, procedurile administrative și mecanismele interne și externe de control ale Egiptului care sunt relevante din perspectiva asistenței.

Articolul 7

(1) Comisia este asistată de un comitet. Comitetul respectiv este un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) Atunci când se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 8

(1) Până la data de 30 iunie a fiecărui an, Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport privind punerea în aplicare a prezentei decizii în anul anterior, inclusiv o evaluare a respectivei puneri în aplicare. Raportul respectiv:

(a) examinează progresele înregistrate în implementarea asistenței macrofinanciare din partea Uniunii;

(b) evaluează situația și perspectivele economice ale Egiptului, precum și progresele înregistrate în punerea în aplicare a măsurilor de politică menționate la articolul 3 alineatul (1);

(c) indică legătura dintre condițiile de politică economică și financiare prevăzute în memorandumul de înțelegere, performanțele economice și bugetare actuale ale Egiptului și deciziile Comisiei de a pune la dispoziție tranșele asistenței macrofinanciare din partea Uniunii, punând totodată în evidență pașii concreți și credibili făcuți către respectarea mecanismelor democratice și a statului de drept și către garantarea respectării drepturilor omului.

(2) În cel mult doi ani de la expirarea perioadei de disponibilitate menționate la articolul 1 alineatul (4), Comisia prezintă Parlamentului European și Consiliului un raport de evaluare *ex post*, care analizează rezultatele și eficiența asistenței macrofinanciare acordate deja de Uniune și măsura în care aceasta a contribuit la obiectivele asistenței.

Articolul 9

Prezenta decizie intră în vigoare în ziua următoare datei publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Adoptată la Luxemburg, 24 iunie 2025.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	A. SZŁAPKA